

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Rossz passz

A mikor korán reggel otthonról elindul az ember, többnyire még normális hangulatban van. Több-ségünk legalábbis se nem kiöklös, se nem kiöklös. se nem feltűnően rosszkedvű. — Ameddig hagyiák. S nem kezdik ingerelni. Mondjuk mindiárt a tömeg meg a közlekedés. A jobbára zsúfolt buszon, trolin, villamoson való tipródás — egymás lábán, hátán, lelkén... Vagy a szabályos szabálytalankodók — „mazsolák” és „úrvezetők” — a lámpák előtt torlódó autósorokban... Netán a presszóban, bisztróban kávé helvett „felszolgált” hig fekete löttel...

Meg hasonlók. Amit úgy a munkahelyre érve persze kollégáink közül valaki minden reggel elpanaszol. Eszünkbe juttatva — de meg már nem hallgatva! — saját hasonló sérelmeinket. Amitől máris érezhetően rosszabb kedvűek leszünk.

Szerencsére délig belefeledkezhetünk a munkába. Akkor azonban jön az üzemi ebéd. Meg benne leg-többször valami „kivétel”. Rossz zöldség, fás ka-ralábé a levesben, hús helvett sokszor mócsing: túl hi-degen vagy iztelenül, esetleg sósan. S felpanikázva bennünket. Mert megesszük ugyan, de zsörtölődve és egyre rosszabb kedvvel. S legtöbbször megisszuk utána a szívvel — azaz kávé nélkül — főzött üzemi feke-tét...

Mindettől valahogy már feketében és szívtele-nebbül kezdünk újra munkához. S „viszonylunk” te-vekenységünk során az ügyfelekhez, a kollégákhoz. Itt-ott felizzik körülöttünk a levegő több a hangos szó. És ha közben netán egy-egy hangosabb szó mégis va-lakinek a jó kedvéből fakad, akkor az nemhogy fel-vidítaná a környezetét, de gyanakvást vált ki. „Mit jó-pofáskodik ez itt? Mi lehet emögött? Mit akar elérni vele? Mit takargat ez a fene nagy jó kedvével?” — sügnak össze mögötte. Aki meg nem sugdolózik, még rosszabb lesz a hangulata, mert „Mennyi rosszindulatú pletykással vagunk körülveve!”

Csoda, ha mindebből tényleg belefárad az ember? Nem. Persze, nem törvényszerű az sem, hogy mindezek után rosszkedvűen lépjen ki a dolgozó. Több-ségünk talán ekkor még képes is tolerálni az addigi „apró bosszúságok” ok-okozatait. Mindaddig, míg munka után ismét bele nem kerül a „többség”-be. Azaz például nem „tömegközlekedik” (tüneteket lásd mint reggelt). Vagy nem meg bevásárolni, s nem kap frissnek nevezett elősütött kenyeret: merle-gre csapott marhahúscsapatokat, tizenöt deka Pick sa-lámba a végén két deka olomzarat és madzagot; pos-hadó paradicsomot; vagy hiába keresi az eladótér-be a raktári „dugipolcokon” sorakozó hiánycikke-ket. Mert a késő délutáni csúcsban sietnek, kankod-nak a túlterhelt eladók, fáradtak — vagy nincs közöt-tük jó ismerős: többnyire rosszkedvűek. Véképp rossz hangulatot kelte a hazafelé igyekvőkben.

Akik között persze szép számmal vannak, kik igyekeznek túltenni magukat mindezen, s nem haza-cipelni a cekkerekkel a rossz hangulatot is. Próbálnak „normálisan” közeledni a suliból fáradtan hazatérő gyerekekhez, a munkából érkező házastársához.

S akinek ez nem sikerül? Azok sajnos „tovább-passzolja” a rossz kedvüket okozó sértéseket. Annak, aki éppen az útjukba kerül. És lehet, hogy éppen ezzel kezdődik minden (lásd, mint fent!) előlrol? Vagy csak folytatjuk?

De meddig? Nem tudnánk tenni valamit azért — mondjuk egymás iránti nagyobb türelemmel, alkalmazkodással —, hogy rossz kedvünk ne hulljon újra meg újra visz-sza ránk?!

Szabó Magdolna

Ősz a határban

A Mezőgazdasági és Élel-mezőségi Minisztérium helyzetjelentése szerint jó ütemben haladnak az őszi mezőgazdasági munkák. Ja-vában végzik a vetések alá a talajelőkészítést: az összes terület 58–60 százalékán fejezték már be ezt a mun-kát. Vetik a rozst és az őszi árpat.

Jelenleg a munka nagy részét a napraforgó, a ku-korica és a burgonya betakarítás adja. A napraforgó döntő többségét learatták, a silókukorica háromnegye-de már a tárolókban, a burgonyának pedig 65 szá-zalékát szedték fel, ebben a háztáji gazdaságok előbbre járnak a nagyüzemeknél. A cukorrépa betakarítását most igen szigorúan a sze-dési ütemtervhez igazítják, a meleg miatt ugyanis a termény kevésbé bírja a tá-rolást. E héten indult a ku-korica nagyobb arányú be-takarítása, eddig csupán a termény 8 százalékát helyez-ték biztonságba. Amíg a ta-lajelőkészítésnek a száraz-ido kevésbé kedvez, addig a kukorica számára igen

előnyös, kevesebb a szárítá-si költség.

A gyümölcsök közül a té-li alma betakarítása a leg-nagyobb feladat. A téesz-tagok családtagjai mellett több ezer diák is részt vesz a szedésben, hogy a termés mielőbb az exportra indu-ló vagonokba, illetve a hű-tőtárolókba kerüljön. Az al-matermes mintegy 50 száza-lékát szedték le eddig. Mind több helgen indult a szőlő-szüret. A szőlőtermésnek eddig mintegy 10–15 száza-lékát szedték le.

A legnagyobb városi kö-zösségben — a szegedi Ti-sza-Maros-szög Tsz-ben is javában tartanak az őszi munkák. Amint azt Hajdú Károly rendész, tegnap, szombaton elmondotta, a kombájnok a tiszaszegedi és a kukerkői határban tör-lik a kukoricát. Mindkét hely-ről a Dér-tanyai szárítóba hordják a morzsolt ter-ményt. A csőtörők a háztá-jiban segítettek. A jó időt kihasználva a paprikasze-dők se tétlenkednek a hét végén.

Nagyszabású társadalmi munkaakció Szegeden

Tegnap szokatlan csúcsfor-galom volt kora reggel a sze-gedi utcákon. Emberek ezrei igyekeztek az Etelka sorra, az Északi városrészbe, Felső-városra, az újszegedi liget-be, a munkahelyeikre a kom-munista szombaton. Csak a közterületek csinosításában 2500 ember vett részt, s vég-zett 1 millió forint értékű társadalmi munkát. Jelentős összeget tesz ki az a sum-ma is, amit a gyárak és üze-mek kollektívái ajánlanak majd fel szombati keresetük-ként az új műjélpálya építé-séhez. Dolgozott öreg és fia-tal a városért. Riport-össze-állításunkban a munka, álta-lunk legérdekesebbnek tar-tott, eseményeit villantjuk fel.

A Vértó melletti gáztengerből park lesz a középiskolások segítségével

Profik és amatőrök

Az Etelka soron új edző-terem épül a sportolók számára. Minden munka jávát társa-dalmi munkában végzik, az alapozástól a teljes befeje-zésig, a mostani nagy neki-buzdulás akár egy utolsó ro-hamnak is tekinthető.

Föltöltötték a békauszta-tó kis tavacska nagyobbik darabját, de közben tele lett földdel a szépen elké-szített autóparkoló is.

Annus Istvánné a városi pártbizottságról jött. Tóth Erika az állategészségügyi állomás laboránsa, Lipcsei Andrásné pedig a főkapitány-ság dolgozója. Egyiknek lapát van a kezében, a má-siknak kapa. Teljes egytér-téssel mondják:

— Egy kicsi fizikai munka nem árt.

Ebben is egy véleményen vannak:

— Miért nem tudták a szerszámok nyelét úgy beil-leszteni, hogy jó legyen?

László Iván, az építési osz-tály főelőadója a fő-fő számvevő most, ő tartja szá-mon, honnan hánvan jöttek.

DELEP: 1. NKFFV: 10. AFIT: 3. MÁV (makójak): 3. DEMÁSZ: 1. szalámigvár: 1. sportfelügyelőség: 4. JA-TE: 7. DEGAZ: 4. a városi pártbizottság: 22, a társada-

lombbiztosítási igazgatóság: 22. BM: 1. SZEOL AK: 10, a megyei ügyészség: 14. Föl-tehetően nem teljes még a lista, de egy biztos: jóval többen vannak, mint ameny-nyire számítottak.

Bent a csarnokban két állványon vakolnak. Mihály Lajos keze járásán is, és a kész vakolaton is látszik, nem amatőr ebben a mun-kában.

— Könyves vagyok, az erőmüben dolgozom.

Rangos segítői vannak Czinkóczi László és Matie-vics István hordja a maltert, mindkettő matematikus az egyetemén.

— Itt tehát amatőrök.

— Legfőleg csak félig. Kollégánk házat épít, van időnk bevakorolni a szak-ma fogásait.

Két gyermekével jött el Nagy Miklós vendéglátópa-ri belső ellenőr. Talán nincs hová tennie a gyermekeit?

— Lenne, de ők velem akartak jönni. Hadd lássák, milyen munka folyik itten.

A földön illeszti és hegesz-ti össze a csöveket Margit-tai László Farkas Sándor és Kovács József. Az olajosok javítóműhelyéből jött mind a három. A központi fűtést szerelik. A csarnok másik

oldalán kőport lapátol Csúcs Agoston, az SZTK ellenőre, és Papp Géza, aki „hiva-talból” van itt.

— Ezt, hogy kell érte-nünk?

— A csarnok építésének műszaki irányítója vagyok. Tizenöt évig fociztam, gyer-mekem kajakos. A fiatalok-nak készül, kötelezőgünk segíteni.

— El is készül?

— A belső felület még ebben az évben használatba tud-luk adni. Jöhetnek a birkóz-ók, a cselgáncsosok, az at-létikázók a labdarúgók, a tornászok a kosárlabdázók: azt hiszem, igen jelentős lé-tesítmény lesz ez a város sportéletének. A csarnok 1200 négyzetméteres, és óra-rend szerinti beosztással működik majd.

Az épület mögött a váro-si pártbizottság munkatársai dolgoznak. Munkakör szeri-nt a titkároktól kezdve a gép-kocsivezetőig szinte minden-ki itt van. Tükröt készíte-nek, utánuk már a betono-zók jöhetnek. Kezd meleg lenni a föld száraz, a mun-ka nehéz, csákmánnyal, ásó-val, lapáttal könnyű meg-izzadni. Török József első fűtőár végiglátogatja a szom-bati munkahelyeket, most éppen a talicskát tola. Cél-zatosság van benne, hogy az itt dolgozóknál többet idő-zünk egy kicsivel. Az egyik csoport említette, az ő in-tézményükből a kulcsszám szerint nagyobbak nem öt-tek el.

Papp Gáspár, a városi tanács elnöke is itt ta-lálkoztunk. Megkértük, ősz-szegezze a nap tapasztala-tait.

— A mozgósítás lényege-

sen jobb volt, mint amire a korábbi tapasztalatok szerint számíthattunk. Ennek örül-tünk, és köszönettel tarto-zunk érte. A lelkesedés is nagyobb, a szorgalom is. sőt, maga a munka szerve-zése is javult. Realis mérle-geléssel azonban azt is ki-kell mondanunk, hogy ekko-ra igyekezzünk meg ered-ményesebb lehetett volna a szombati nagyszabású akció, ha mindent a lehető leg-jobbán készítettük volna elő. Legnagyobb gondunk pél-dául, hogy nem tudtunk min-denkinél a kezébe megle-ző szerszámot adni. Nem is beáratottak a szerszámok. Szervezési gondokra vezet-hető vissza az a sajnálatos tény is, hogy a lakótelepe-ken lakók zöme legfőleg-bb nézőként csatlakozott a munkához, meg az is, hogy néhány helyen a durva munkát géppel el lehetett volna előre végezni. Art hi-szem, kisebb brigádokban konkrét feladattal minde-nknek meg eredményesebb le-hetett volna a sok-sok em-ber jelenléte. Mindenké-pen ösztönöznék neki, hogy a-t ősi-társasági naplakarítás-ban adare többen segítenek.

Néhány lényeges arrébb az ügyességi emberei dolgoz-nak. Dr. Tóth Péter határ-jegyzésebb az ing. őt kér-deztük.

— Akik itt vannak azo-ka-t nem kellett kétszer hív-nunk és senkit se kell biz-tatnunk a munkára. Ha a fűtőárrel készen tesszük azonnal hozzákezdünk a ha-tározathoz. Szeretnénk min-den nap naponta, hogy em-mi hibát ne találhassunk benne. Ennek a munkának csak így van értelme.

Fények és árnyak

Szinte végig sem kell jár-ni a várost a nekibuzdult társadalmi munkások nyo-mában elég két-három hely-szín is, hogy tele legyen az újságíró jegyzetfüzete. Mert hát szívve szerint akár az összes résztvevő nevét felir-hatná, azokat mindenesetre, akiken látszik, komolyan veszik a Szegedért végzett közös munkát. Együttérez-velük, de ez nem csupán abban mutatkozik meg, hogy az illő tisztelettel és elisme-réssel adózik a szabad ide-jükben töltött munkáorák-nak, hanem abban is, hogy megkísérli beleélni magát a

kapát lapátot, villát, talics-kasztyút, vakolókanalat fo-gók helyébe. A tisztességes és a jóhiszeműség diktálta „felhőtlen” optimizmussal együtt jár, hogy megálljuk azokat a felhőket is, ame-lyek a tiszta szívvel mun-kára jelentkező napcsütés-eség beárnyékolják.

Mert szép dolog élő kertté várázsolni az elhanyagált szeméttől tarkított ligeter-dőt, viszont, nem árt, ha belegondolunk, hogy a kör-nyezetünknek — esyepek közt — ez a szép foltia a (Folytatás a 3. oldalon.)

Habarcst hordanak a matematikusok a SZEOL-sport-csarnokban